

RØDREVEN

D
-
S
K
K
S
-
O
N
S
B
L
A
D

Sørh.

MOTTATT

21 JUNI 1985

APRIL 1985 NR.4

NORD-TRØNDELAG

REKRUTTERINGSAPPELL HOLDT PÅ
DISTRIKTSÅRSMØTET.

Jentan er på vei inn i AKP ml ! Flott! Det gjør litt godt å sjå resultat av de åran mange kommunister har lagt ned i kvinnekampen. Gjennom det som lenge var en "i tillegg/på-sida-kamp" i forhold til partiet - har det vorte gjort "gullfunn" i form av nye marxist-leninister.

Vi er stolt av det jenter! Hos oss tok det ei tid før vi skjønt at det gikk an å spørre kvinnefronteran om å bli med i partiet - men no har vi skjønt det - og vi skal utvikle dette vidare. Vi skal jobbe målbevisst med å forme kvinnfolk til kommunister - æ tru vi har et glimrende utgangspunkt for å få det til no. Mao sei: "Allment er massene på ethvert gitt sted sammensatt av tre kategorier, de forholdsvis aktive, de mellomliggende og de forholdsvis tilbakeliggende. Lederne må derfor være dyktige til å sammensveise det lille antallet aktive elementer rundt ledelsen og stole på dem for å heve nivået hos de mellomliggende og vinne de tilbakeliggende elementene over til seg."

No husker vi den om Fanden som leste Bibelen - men skitt - apparatet for en tredeling - eller rangstige - i rekrutteringsprosessen av kvinnfolkden ligg framfor fotan våres her i Nord-Tr.lag. Vi har ei krisesenterbevegelse/kvinnefagforeninger. Vi har hatt, og kan kanskje få ein kvinnefront, og vi har AKPm-1.

No vil æ ikke bli tolka sånn at det er en automatikk i at de tilbakeliggende finnes i krisesenterbevegelsen - og de framskredne i AKPm-1. Det kjem an på hva du ser det i forhold til. I forhold til forståelsen for kvinnemishandling er helst det motsatte tilfelle.

Når vi no skal sjå på dette i forhold til medlems-
skap i AKPm-1, har vi fin mulighet til å
aktivisere kvinnfolk på forskjellig nivå. Fra
det å ha tatt standpunkt til en enkeltsak, til
det å se tråder i et undertrykkingsmønster - og
ende opp med et spørsmål om verdenssanskulelse.

Det handelr litt om det berømte pianospillet
med ti fingre - vi bruker gjerne noen få før
alle kommer med. Vi kommunister må ta ansvaret
for å lære bort at det ikke er likegyldig korleis
de 10 fingran blir brukt.

No er det ikke bare kvinnfolk som skal
rekrutteres til AKPm-1. Referansegruppa mi kan
betraktes som tilfeldig valgt - skjønt tilfeldig
var det kanskje ikke helt.

Kravet til vårt arbeid som kommunister vil være
det samme uansett område vi jobber med.
Rekruttering til partiet er en felles oppgave for
oss alle, problema vi støter på er også felles.

Derfor vil æ sjå litt nærmar på barrierer Ola/
kari Nodmann/kvinne møter på veien til å bli
kommunista.

Etter mitt syn er det to vesentlige, ganske
uoverkommelige barrierer.

NR 1 er å finne ut korleis en skal bære seg åt
for å komme seg inn i AKPm-1. Det er den første
og den største barrieren.

De ytterst få nordkvinner/menn som er sterk nok
til å overvinne denne, møter raskt NR 2 - å finne
detmeningsfylt å forbli innafor AKPm-1.

Hvordan overvinne barriere 1 - å komme seg inn i AKP

Det er en rekke betingelser som må innfries
for å komme så langt.

- Først og fremst: en må finne en grunn til å stille
spørsmålstegn ved det norske samfunnet av 1985.
(det er slett ikke nødvendig å gjøre det en gang.)

- Deretter må spørsmålet bli så alvorlig at en tenker på ka som burde vore ansleis.
- Så må en finne ut at en vil gjøre noe for at det skal bli ei forandring - og en må finne svar på korleis forandringa skal bli. - Det kan godt bli svært forskjellige svar - og de svara som er lettast tilgjengelig er slett ikke dem marxismen-leninismen gir.
- Neste betingelse er derfor at en må være heldig nok til å dumpe borti en M-Ler eller m-lagitasjon. Men det behøver heller ikke gi resultater - hverken mleren eller agitasjonen behøver å falle i smak.
- Men om den no skulle gjøre det, så må en ha så mye flaks at en har dumpa bort i en mler som finne Ola/Kari verdig til å spørres om å bli med i partiet - den flaksen behøver en slett ikke å ha.
- Heldigvis skjer det at den betingelsa også "går i boks", og da behøves en presentasjon av partiet som vekker tillit nok til at en velger å søke om medlemsskap.
- Da endelig - de ytterst få nordkvinner/menn som får disse betingelsan oppfylt - kan sies å ha kommet seg over barriere nr. 1.

Barriere nummer 2 er ikke fullt då høy. Den å forbli i AKP m-l når en først har kommet seg inn. Det har vore såpass til prøvelser på veien over den første, og sjansene for å snu på et tidligar tidspunkt har vore rikelige. Når en ikke har gitt opp før, er beslutninga om å bli kommunist ganske bestemt.

Likevel skjer det at folk ikke kjem over barriere nummer 2.

Betingelsan for å greie det er mange her og. De kan være ganske forskjellige. Æ skal ikke plukke dem fram, men ved å lese internblad om bl.a. situasjonen i grunnorganisasjonan - og sammenholde det med egne erfaringer - har vi en viss peiling, og det går sikkert an å bli mørkeredd av mindre. Det her må vi diskutere - å gjøre noe med det !!

Gir vi opp det, kan flere av oss som er innafor

finne ut at barriere nr. 2 fortsatt er uoverstigelig.

Det som iallefall er farlig, er å ikke la nye folk teste barrierene sjøl. Vi må ikke gjøre oss til utsilingsmekanisme ved å si at her er alt så elendig at her kan ingen nye slippes til.

En ny kommunist i laget kan bidra til å snu problemet - det kan utgjøre den gjødningen som får igragn ny vekst og blomstring. Men det betinger at gjødninga har positive omgivelser å virke innafor. Det er vi gamle som utgjør vekstgrunnlaget - og vi må pass på at det blir godt.

Stilen vår i forhold til nye er også viktig. Å sitte ny og spørrende å høre: "Uff, nei før i tida da var vi aktive da. Enn EEC-tida, da var vi på stand og dørbesøk daglig. Med en unge på ryggen og en i magan".

Nye entusiaster kjem til og med med forslag om ting vi kan gjere. Det er sikkert uinspirerende å bli møtt med kommentaren: "Ja. det prøvd vi for to år sia - og det var det ikke gagn i."

Vi må ikke møte nue folk sånn. Vi må ta vare på dem gjennom diskusjoner, tilrettelegging av oppgaver - og inspirasjon til handling. Klarer vi det har dem gode sjanser til å overstige også barriere 2.

Sjøl om både barriere 1 og 2 er store, så er det et felles, positivt trekk med dem: I all vesentlig grad er det kommunistan - altså vi sjøl- som kontrollerer dem. Derfor kan vi også langt på vei bestem kor høg dem skal vårrå. Det er vel ingen grunn til å mure på ekstra skift på toppen - er det vel det ?

~~CONFIDENTIAL~~

